

Tužba podnesena 15. prosinca 2020. – Planistat Europe i Charlot/Komisija**(Predmet T-735/20)**

(2021/C 53/65)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Planistat Europe (Pariz, Francuska), Hervé-Patrick Charlot (Pariz) (zastupnik: F. Martin Laprade, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi izvanugovornu odgovornost Europske komisije na temelju odredbe članka 340. UFEU-a zbog:
 - bitne povrede načela obveze skrbi i dobre uprave;
 - bitne povrede prava obrane;
 - bitne povrede obveze povjerljivosti;
 - čime je uzrokovala imovinsku i/ili neimovinsku štetu društvu Planistat i njegovu direktoru H. Charlotu;

i da posljedično,

- naloži Europskoj komisiji plaćanje iznosa od 150 000 eura na ime naknade neimovinske štete koju je pretrpio Hervé-Patrick Charlot;
- naloži Europskoj komisiji plaćanje iznosa od 11 600 000 eura na ime naknade imovinske štete koju su pretrpjeli tužitelji;
- naloži Europskoj komisiji povrat svih troškova predmetnog postupka koje su snosili društvo Planistat i Hervé-Patrick Charlot.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi zadaće skrbi i prava na dobru upravu zbog neistinitih navoda Ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) i Europske komisije protiv tužitelja, čiju je nedužnost francuski Cour de cassation konačno potvrdio 16. lipnja 2016. U tom pogledu tužitelji tvrde da:
 - uprava Europske unije nije uzela u obzir tužiteljeve legitimne interese koji su nepravedno i pogrešno optuženi za počinjenje kaznenih djela te je na taj način prema njima povrijedila svoju zadaću skrbi;
 - pravo na dobru upravu očito obuhvaća pravo svakog pojedinca da članovi osoblja Unije i njezine institucije ne podnose protiv njega lažne prijave.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu i kršenju prava obrane i načela pretpostavke nedužnosti koji proizlaze iz OLAF-ove površnosti prilikom podnošenja dopisom od 19. ožujka 2003. francuskim tijelima lažne prijave protiv tužitelja. Tužitelji u tom pogledu smatraju sljedeće:
- OLAF je iskazao žurnost koja nije spojiva s obvezom poštovanja razumnog roka time što je francuskim tijelima prosljedio informacije sljedeći dan nakon što je pokrenuta vanjska istraga u odnosu na tužitelje;
 - OLAF je prema tužiteljima trebao postupati jednako kao što postupi prema europskim dužnosnicima i sačekati dodatne informacije kako bi mogao donijeti informiraniju odluku;
 - OLAF je trebao radi opreznosti prethodno informirati tužitelje kako bi prikupio njihova objašnjenja u okviru kontradiktorne razmjene informacija;
 - OLAF se nije trebao koristiti vrlo kategoričkim izrazima kojima se izražava da su tužitelji krivi za „pljačku” na štetu fondova Zajednice.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze povjerljivosti u pogledu osobnih podataka, povredi prava na dobru upravu i načela pretpostavke nedužnosti zbog „curenja” informacija iz OLAF-a o sadržaju njegove lažne prijave od 19. ožujka 2003. Tužitelji u tom pogledu smatraju da:
- OLAF nije poštovao obvezu povjerljivosti na što je bio obvezan u okviru svojih istraga;
 - OLAF je povrijedio načelo dobre uprave jer se tim načelom podrazumijeva pravo da se s predmetima stranaka postupi uz poštovanje povjerljivosti;
 - OLAF je povrijedio načelo pretpostavke nedužnosti jer je dopustio curenje informacija koje su bile predmet njegove lažne prijave protiv tužitelja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu i načela pretpostavke nedužnosti zbog podnošenja imovinskopravnog zahtjeva i javnog priopćenja Europske komisije u srpnju 2003. Tužitelji tvrde sljedeće:
- Komisija je iskazala žurnost koja nije spojiva s obvezom poštovanja razumnog roka;
 - Komisija je trebala sačekati rezultate OLAF-ove istrage kako bi mogla donijeti informiraniju odluku u pogledu mogućeg podnošenja imovinskopravnog zahtjeva;
 - Komisija nije iskazala nepristranost u pogledu tužitelja jer je pogodovala vlastitim financijskim interesima, iako oni nisu bili ozbiljno ugroženi;
 - Komisija je povrijedila načelo pretpostavke nedužnosti objavom priopćenja za medije od 9. srpnja 2003.

Tužba podnesena 16. prosinca 2020. – Ryanair/Komisija

(Predmet T-737/20)

(2021/C 53/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija